

Nr. 3/4 • november 2018

Årgang 94

Ilen Menighetsblad

På barricadene for kjærligheten

Les intervju med vår nye
sokneprest April Maja Almaas, side 10

En fremmed furu

Trond Arnesen skriver om
Fagerlias juletre, side 6

Rosen gis til *Siri Selnæs og familien*

«I Trondheim bor det nå rundt 200 enslige mindreårige flyktninger. Noen er helt nye i byen vår, andre har vært her en stund – felles for dem alle er at de har kommet hit alene. Uten mamma. Uten pappa. Kan-skje har de ikke engang mulighet til å ha kontakt med familien i hjemlandet.» Slik begynner Siri Selnæs' kronikk i Adresseavisen 1. oktober i år, hvor hun utfordrer Trondheimsfamilier til å bli vennefamilie for enslige mindreårige flyktninger. Rundt 50 familier i Trondheim har gjennom Røde Kors dannet vennskap med hver sin ungdom. Selv har hun og familien i Fagerlia vært vennefamilie i to år for en gutt som kom hit fra Afghanistan.

I kronikken forteller Siri om verdien av frivillighet og om å kjenne på viktigheten av å bidra til noe som er større enn oss selv. Vennefamilier kan være det nødvendige bruhudet inn i det norske samfunnet og et trygt holdepunkt i hverdagen for ungdom-

mene. Det er snakk om å inkludere én til rundt middagsbordet, på fotballkampen eller søndagsturen. «Kan du bytte bort en time med surfing på mobilen eller en episode av favorittserien i uka? Kan du ta med en ungdom på det du likevel gjør, det være seg å gå tur med bikkja, se på ungene spille kamp eller ta en kaffe i byen?» spør hun og svarer selv på spørsmålet: Ja, det kan du.

Siri oppfordrer alle til å engasjere seg i rivillig arbeid, og som følge av hennes kronikk har så mange som 35 familier nå tatt kontakt med Røde Kors med ønske om å bidra som vennefamilie.

Med sitt store engasjement og sin varme omtanke for ungdommene er

Siri og familien viktige bidragsyttere for å skape et varmt, trygt og inkluderende samfunn i bydelen, byen og landet vårt. Det er med stor glede vi gir julenummerets rose til Siri Selnæs.

Gjennom «menighetsbladets rose» ønsker vi å fremsnakke mennesker som gjør en særlig innsats for å fremme fellesskap og varme i bydelen vår.

Kjære iling

Det er snart jul. Det er julehandel og julegaver. Juleleder og julesorger. For hvert år bruker vi mer og mer penger på julehandel. Ute er det kaldt. Men omsorgen og givergleden er stor! TV-aksjonen «mindre alene – sammen» samlet i høst inn nesten 245 millioner kroner til Kirkens Bymisjons arbeid. Penger som skal brukes til å forebygge og løfte mennesker fra utenforskap til opplevelser av å være inkludert. Mindre alene – sammen – er det ikke det julen egentlig handler om?

I dette nummeret av menighetsbladet er vi en helt ny redaksjon. Vi ønsker å videreføre det arbeidet som er gjort av den tidligere redaksjonen og være «limet i bydelen» som menighetsbladet har blitt kalt. Fra neste år vil det bli to utgaver av bladet, ett på våren og ett på høsten. Vi vil at menighetsbladet fortsatt skal være et kjent «sted» for alle ilinger. Et sted der vi kan lese om hva som skjer i menigheten og i bydelen vår. Et sted der hver enkelt av oss kan føle oss litt mindre alene – sammen.

Ute er det kaldt. La det være varmt inne. **God jul alle sammen!**

Med vennlig hilsen redaksjonen

REDAKSJONEN

ilaredaksjonen@gmail.com

Joachim
Fiskum

Øyvind
Johan
Eiksund

Gunhild
Marie
Roald

April Maja Almaas foran gatekunstbilde «Love» av Ståle Gerhardsen. Fotograf: Nils Toldnes

INNHold

Rosen gis til Siri Selnæs og familien	2	Å vokse i og med dåpskjolen.....	23
Kjære iling	3	Jeg kan ikke huske sist noen	
... at dere har kjærlighet til hverandre	4	sa navnet mitt.....	24
Fagerlias juletre.....	6	Velkommen til kirke.....	26
Aldri mer alene	8	Slik kan du påvirke kirken	28
Vi velger oss April!	10	Hva skjer?	30
Nådehjemmet	14	Slekters gang.....	32
En varm takk til Tore og Lida Maske	16	Sammenslåing av kirkesogn	
Vil du være med i Ilen kirkes venner?	17	– hvor står vi?	34
Musikalske gleder i Ilen kirke.....	18	Ilen menighetskontor	38
Vil du gi en gave til Ilen menighetsblad? ..	20	Velkommen til Ila frivilligsentral	39
Barn og unge i Ilen menighet.....	21	Ut på tur	40

Tekst og foto: April Maja Almaas

«Ved dette skal alle forstå at dere er mine disipler: at dere har kjærlighet til hverandre.» – Joh 13,35

Vi lever i en tid der hat-prat for mange har blitt integrert i hverdagspråket. På leir forrige måned uttrykte konfirmantene at disse hat-ordene ikke alltid er ment som rasistiske eller homofobe utsagn. Det kan så være, men noen er ukomfortable med og mange er redde for å stå opp mot hat-prat, i frykt for å få beskjed om å «slappe av»: «det var jo bare en vits!». Vi ble enige om at på leiren skulle vi la være å bruke hat-prat, og at vi heller skulle jobbe med å oppmuntre og støtte hverandre.

Hva er kristen respons til hat? I Bibelen leser vi mye om kjærlighet og neste-kjærlighet. Jeg ønsker at vår menighet skal være et sted der vi kan slappe av og være oss selv, uten å måtte å tøffe oss. Et sted der vi kan rope ut «kyrie eleison» – som betyr «Gud hjelp meg» – innrømme at vi ikke alltid har alt under kontroll, og at vi tror en makt som er større enn oss selv ønsker å hjelpe oss. Det er et sted der vi mottar Guds nåde gjennom sakramentene og der vi blir minnet om at vi hører til og at vi er elsket. Det er et fellesskap der vi kan diskutere relevante tema sammen i trygge rom. Men vår menighet er mye mer enn dette – det er også et sted der vi blir utfordret og oppmuntret til handling: Guds kirke (det er oss!) er kalt til å være en kjærlighetskraft i verden!

Dere har kanskje hørt frasen «Kristne skal være i verden, men ikke av verden» (som er basert på Joh 17,14-16). Betyr dette at vi er kalt til å trekke oss vekk fra «verden», å gjemme oss bak kirkeveggene mens vi

titter fordømmende ut på de «forferdelige synderne» som er på utsiden? Vel, det er akkurat det motsatte av det Jesus gjorde. Han var ute på gatene, i de «dårlige» nabolagene, sammen med dem det religiøse samfunn anså som uverdige, uakseptable og syndige. Samtidig levde han et liv uten synd. Han var «i verden, men ikke av verden.» Det er vår utfordring å følge hans eksempel.

Samtale med gatekunstner Ståle Gerhardsen

I august gikk jeg gjennom gatene i Ila under åpningsfesten til Trondheims første gatekunstfestival (<https://trondheimgatekunst.no>). Jeg la spesielt merke til et stykke med navnet «Love»* av gatekunstner Ståle Gerhardsen (<http://www.staalegerhardsen.com>). Jeg ble veldig glad da han ble med på et lite intervju for menighetsbladet:

April: Gatekunst er ofte politisk av natur – ett eksempel på dette er det verdenskjente arbeidet til gatekunstneren Banksy. Jeg har også sett religiøs gatekunst, slik som den norske gatekunststartisten Yatzy, som malte Jomfru Maria på planker rundt Mariakirken i Bergen mens den ble renoverert. Du har sagt at det å arbeide for menneskeverd er en viktig del av det du ønsker å kommunisere i din kunst. Hva ligger bak stykket «LOVE»?

Ståle: «Love» var en vanskelig og rålett vegg å lage. Jeg synes det er så mye dritt og ondskap i kommentarfelt rundt på

* se bildet på forsiden

nettet. Det er så mye at vi blir vant til at det er sånn. Vi blir blaserte. Jeg tenkte at kommentarene kom til å oppfattes annerledes om jeg løftet dem ut fra kommentarfeltet og malte dem stort på en vegg. Så jeg saksset kommentarer fra kommentarfelt under oppdateringer fra Sylvi Listhaug, Sophie Elise og andre blogger og aviser. Disse malte jeg stort og så fikk jeg figuren min til å gjøre det jeg ønsker å gjøre med trollene. Drapère hatet i kjærlighet.

April: Jeg er så imponert av artister som har valgt gatekunst som et medium, denne kunsten er virkelig ute blant folk. Men, det er også litt som kunst i sand som blir vasket bort ved neste tidevann – det er ofte midlertidig. Det er også et element av fare her, gatekunstnere har ikke alltid tillatelse til å male der de gjør det, og kunsten kan også bli ødelagt, malt over. Hva trakk deg mot denne kunstformen?

Ståle: Da jeg var ung drev jeg med graffiti. Jeg synes det er vakkert med et levende bybilde, i stedet for en betonggrå verden. Er jeg på reise ser jeg mer på gatekunst og graffiti enn på severdigheter. Det forteller mye om hvordan stedet jeg besøker er akkurat nå. Jeg elsker å gå på museer og gallerier, men det å møte kunst i hverdagen uten aktivt å ha oppsøkt det synes jeg er noe helt spesielt. Plutselig må jeg ta stilling til noe visuelt eller et budskap på en trist tirsdag på vei til eller fra butikken, liksom. Ikke har gatene åpningstider heller. Og det at det ofte er midlertidig gjør at det hele blir en «You had to be there»-greie som jeg også liker. Dessuten foreviges alt på internett nå, så selv om bygg rives eller ting forsvinner ligger det på nettet for all fremtid.

April: Ved åpningen av Trondheim gatekunstfestival kom jeg til kunststykkene med mitt eget trossystem og så ditt kunst-

verk «Love» gjennom den linsen. I noen trosretninger er ondskap og godhet likeverdige. Men det er ikke slik i kristendommen. I følge kristen tro er Gud skaperen av alt og den sterkeste kraften i universet. Kristne tror også at Gud er god, kilden til all rettferd og kjærlighet. Jeg tror derfor at kjærlighet vinner til slutt. Samtidig er jeg veldig klar over det faktum at det er ondskap og hat i verden. Gud elsker oss nok til å gi menneskeheten frihet til å ta våre egne valg og rote det til, og det er jo noe vi opplagt har fått til: bare se på klimakrisen og den urettferdige fordelingen av rikdom i verden! Men Gud ga oss også retningslinjer for hvordan vi skal leve – slik som det doble kjærlighetsbudet: «Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av hele ditt sinn og av all din kraft, og din neste som deg selv.» Jeg tror at når vi velger å følge disse retningslinjene, er vi i partnerskap med Gud for å gjøre jorden til et bedre sted. I ditt stykke «LOVE», hva er kjærlighet? Er det det motsatte av hat (er de likeverdige krefter)? Tror du kjærlighet vil vinne til slutt – eller vil hatet kunne males over kjærligheten igjen?

Ståle: Kjærlighet vinner. Alltid. Hat tror jeg handler om frykt. Det er tryggere å hate noe enn å våge å slippe det inn og vise omsorg. Det være seg noen du er uenig med, eller om du er redd for mørket. Om vi klarer å se hverandre for det vi er, uansett, tror jeg hat falmer. Jeg tror i alle fall på det gode i folk, uansett hvor kjipe de måtte være. Alle er ikke kjipe hele tiden, og alle er ikke svulmende hjerter hele tiden heller. Det er det spillet som er litt fint. Det ene hadde ikke vært noe uten det andre. Kjærligheten må ha noe å bryne seg på, men det er jo ikke akkurat noen mangel på kjipe ting å ta tak i...Så det er bare å brette opp ermene og drapère folk med LOVE og smilehull!

*Om sembrafuru *Pinus cembra**

Tekst:
Trond Arnesen
(ILU, NTNU)

Fagerlias juletre:

Seint på 90-tallet fant jeg noen merkelige hull i bakken i myr og hei rundt Geitfjellet, Herbernheia og Svartdalsfjellet. Nedi hullene lå opptil 15-20 av noe som lignet pinjenøtter. Furuarten pinje hører heime i middelhavsområdet, så det kunne ikke stemme. Det tok litt tid før jeg skjønnte hva dette var. Svaret knytta sammen forekomsten av to arter, en fremmed fugl og ei fremmed furu.

I Fagerlia er det planta noen mørke, tettvokste furuer med store, eggforma kongler: sembrafuru. Nålene er lange og samla i knipper på fem. Norsk furu har knipper på to. Frøene er nokså store og har et hardt skall men mangler svevevingen som de små frøene hos norsk furu er utstyrt med. I hager og parker over hele Trondheim finner vi antakelig to arter som tidligere ble kalt sembra; egentlig sembrafuru, med hovedutbredelse i Alpene og Karpatene, og sibirfuru med utbredelse

fra Ural og østover. Sembra er et nøysomt og tøft tre som kan vokse inn til breene og tåler temperaturer ned mot -50°C . Ei av sembraene i Fagerlia er borettslagets juletre. Det tennes til glede for barn og voksne hver advent.

De store, næringsrike frøene kan spises og har vært omsatt i Norge under navnet «russenøtter». De umodne konglene blir i Alpene brukt til å framstille drammen Zirbenschnaps. Denne schnapsen skal visstnok hjelpe mot det meste ... Mens frø fra norsk furu blir spredt med vind, blir sembrafurunøttene spredt med dyr, hovedsakelig fugl. I 1995 kom det en invasjon av sibirnøttekråke til Midt-Norge. Disse fuglene er spesialister på sembrafuru og hamstrer nøttene. Furuplantingene rundt Trondheim bidro til at en del sibirnøttekråker slo seg ned i byen og i Bymarka. I 2005 ble det gjort ei telling som viste at det fantes om lag 150 slike fugler i Bymarka.

Botanikk

Undersøkelser fra Sibir viser at ei sibirnøttekråke kan samle og gjemme opp mot 100 000 frø i løpet av tre uker. Hver seinsommer kan man se fugler med halsen full av frø (ca. 80) på vei fra byen og opp i marka. Det var dette hamstringstrekket over Fagerlia som fikk meg til å ane en sammenheng mellom fuglen og frølagrene jeg fant. Noen av nøttene blir liggende og får spire og mange steder omkring i marka kan man finne unge sembrafuruer; de største over 1 m og svært livskraftige. På Lade og på Kuhaugen har det etablert seg trær enda lenger tilbake, kanskje spredt av skjære og ekorn, og disse er større.

Juleaften

Trær som skinner, trær som blinker,
sprer sin sødme overalt.

I den glans der disse danser,
gammel, ung med våkne hjerter –
i en fest som slik er gitt oss.

Gaver bringes, gis og gleder;
undrende vi skuer lyset,
hit og dit og siden på nytt.

Men, min Prins, når du det møter
og aftenen slik velsigner deg,
det som lyser, det som flammer
lyser sannelig alt sammen
av det du har skjenket dem,
alle de du knyttet til deg:
med opphøyet åndelighet
i din herlighet henrykket.

Johann Wolfgang Goethe beskriver i første del av sin «Italiensk reise», på vei sør mot Brenner, møtet med en harpespiller og hans 11-årige datter. Jenta er gammelklok og nysgjerrig og spør om trær og planter de møter. Før Brenner skilles de. Videre mot høgdene observerer han: «Oppover mot Brenner så jeg de første lerketrærne, ved Schönberg den første sembrafuru. Her ville vel harpespillerpiken også stilt noen spørsmål?» Goethe var opptatt av planter og tenker nok på hva som kan forklare fordelinga av trærne. Poeten har et dikt kalt «Weihnachten» (her gjendikta av TA). Han spesifiserer ikke hva slags juletre han skriver om, men når treet i Fagerlia skinner vakkert hver desember, kan vi vel tenke det er nettopp sembra. **God Jul!**

Sembranøtter; nåleknipper og små sembrafuruer. Foto: Trond Arnesen

Tekst: Helga Haugland Byfuglien, Preses i Bispemøtet Foto: Eric Johannessen

Aldri mer alene

Aldri mer alene
Himmel på jord
En nåde så stor
Jeg er ke alene
Her jeg bor

«Mindre alene sammen»

«Mindre alene sammen» var tema i oktober da hele Norge tok del i dugnaden gjennom TV-aksjonen til inntekt for Kirkens Bymisjon. Vi ble minnet om at mange blant oss kjenner seg utenfor og ensomme. Slik ble det ikke bare innsamling av mange millioner kroner, men også en holdnings- og handlingsaksjon. Selv om bøssene er talt opp, har hvert initiativ til omsorg og raushet muligheten til å forandre og gi nytt livsmot til et medmenneske som strever.

I julehøytiden opplever flere enn vi aner egen sårbarhet og ensomhet som gjennom et «forstørrelsesglass». Vi må forholde oss til «glansbilder» av lykkelige forhold, materielle goder og vellykkethet som gjør at vi noen ganger gruer oss til jul. Mennesker trenger hverandre alle dager, men i julen blir savnet av nærhet forsterket. Hvem kan få bety noe for deg? Og hvem kan du få bety noe for denne jula? En invitasjon, et brev eller en telefon kan gjøre en stor forskjell.

Juleevangeliet forteller at Jesus ble født til verden, som en bro mellom himmel og jord. Gud ble menneske og fikk erfare menneskets sårbarhet. Det kan virke som

om Gud oppsøkte sårbarheten, ved å la ei ung jomfru bli svanger og legge hennes skjebne i Josefs avgjørelse og ved å fødes i en stall. I tillegg opplevde den unge familien å være flyktning i Egypt. Bibelen forteller at Jesus kjente på redsel, smerte, ensomhet og sorg. Til sist kjente han smerten ved å være ensom og forlatt, av sine venner og av Gud. Slik vet vi at Guds sønn har erfart hvordan livet kan være.

Aldri mer alene

Den natta Jesus ble født, som sann Gud og sant menneske, ble det opprettet en evigvarende forbindelse mellom Gud og mennesker.

«Se, jeg forkynner dere en stor glede, en glede for hele folket. I dag er det født dere en Frelser.» (Luk. 2, 10-11)

Englenes budskap vitner om Guds kjærlighet og ønske om å sette oss fri, frelse oss fra det som binder oss så vi kan tjene og elske hverandre. Det er et gledesbudskap som retter seg til alle. Himmelen kom nær – det ble mer himmel på jord. Vi fikk løfte om at vi aldri er alene. Vi mennesker er skapt til å leve sammen, med hverandre

og med han som kom som et lite barn i en krybbe. I julen har vi den beste mulighet til å la flere får merke hva det betyr.

der vi som sterke og sårbare mennesker bærer hverandre.

Og når juledagene er over og det nye året kommer, la oss sammen skape 365 dager

Med ønske og bønn om en velsignet julehøytid og et nådefullt nytt år.

Himmel på jord

(Jan V. Johannessen/Amund Enger)

Jeg snublet omkring i svarteste natten
Da tente du stjernen med lys ifra deg
Jeg følte meg ensom og tom og forlatt
Da du viste du tenkte på meg

Jeg hutret og frøs da du gav meg din varme
Du så vel at jorda var naken og kald
Du lengtet til meg, og du sendte meg barnet
Og viste meg vei til en stall

Himmel på jord
En nåde så stor
Jeg er`ke alene
Her jeg bor

Jeg sloss og jeg led, gjorde alt for å vinne
Da hørte jeg englene syngende om fred
Legg våpnene ned, det er jul du må finne
En fred inni hjertet et sted

Hver gang jeg ser opp på min himmel så vet jeg
At undrenes under er det som har hendt
Jeg føler meg trygg for jeg slipper å lete
Nå vet jeg hvor stjernen ble tent

Himmel på jord
En nåde så stor
Jeg er`ke alene
Her jeg bor

SVENSK LUCIA
med Lucia, tårnor och kör från Jämtlands musikgymnasium
Lördag 15 december kl. 16.00

Ilen kirke
Fri entré

Informasjon:
telefon: 81 29 14 56
www.svenskakyrkan.se/norge/trondheim
Facebook: Svenska kyrkan i Trondheim

Svenska kyrkan
NORGE

Tekst og foto: Gunhild Marie Roald

Vi velger oss April!

«Jeg har en ond plan!» utbryter April, kaster hodet bakover og ler en varm og kraftfull latter. Hva som skulle være ondt med hennes planer er det imidlertid vanskelig å få øye på. De går nemlig alle sammen ut på å skape arenaer i Ila for fellesskap og tro – for de som ønsker det. Før vi har rukket å ta innover oss at det har kommet en ny sogneprest i kirken vår har April allerede blitt på fornavn med Lasse på Brannstasjonen, Børge på Frivilligsentralen og Ståle med gatekunsten. Watch out! Her kommer nypresten!

«God's neat, let's eat!» sier April med umiskjennelig amerikansk aksent idet vi går i gang med lunsjen. «Hva var det?» spør jeg. «Et bordvers» smiler hun, og forteller om krukken med et trettitalls ulike bordbønnelapper på både norsk og engelsk hjemme i familiens spisestue. Før middag får ett av hennes tre barn stikke en hånd ned i krukken og trekke ut en bønn. Alle barna er tospråklige, og det er en familieregel å snakke engelsk sammen inne i huset – og norsk ute på gaten.

Mannen som brakte April til Norge

April og ektemannen Eivind møttes i Ohio i «steinalderen», for 21 år siden, da han var utvekslingsstudent i USA. Først da han fikk en professorstilling i bioteknologi ved NTNU i 2009 flyttet de to til Norge. Eivind arbeider med ulike former for biologiske og sosiale nettverk, som smittespredning i svartedauden og seksuelt overførbare sykdommer, men også bioteknologi knyttet til øl og vin: «De lager øl på NTNU for å lete etter den perfekte gjæren!».

Interessen for nettverk deler hun med ektemannen, dog i teologisk sammenheng.

«Mine teologiske interesser handler ikke så mye om kompliserte teologiske spissfindigheter. Jeg er mer opptatt av den hverdagslige trosutøvelsen: Hva er tro for oss vanlige mennesker, og hvordan påvirkes den av kunst, musikk, familiesystem, psykologiske og antropologiske faktorer – og av miljø?»

Gud - en sint gammel mann?

«Hva betyr dine teologiske interesser for deg personlig, for din tro?»

«Hm, jeg tror jeg er en ganske vanlig tradisjonell kristen. Jeg tror på Gud, men jeg tror ikke at Gud er en vi helt kan forstå eller beskrive selv. Jeg tror ikke at Gud er en sint, fordømmende, gammel, hvit mann med skjegg som sitter oppi himmelen og venter på at jeg skal gjøre min neste feil! Det er ikke mitt gudsbilde!»

«Har du da et annet Gudsbilde, et bilde av Gud?»

«Vi er alle skapt i Guds bilde, uansett kjønn, etnisitet, seksuell legning og evner. Dermed må Gud være mann, kvinne, og mye mer enn det! For meg betyr det at alle mennesker vi møter fortjener vår respekt

selv om vi er uenige med dem». Her blir April engasjert: «I kirken kan alle komme opp til nattverd eller få en velsignelse. Jeg håper alle går ut fra gudstjenesten med opplevelsen av å være sett, ikke som et facebook-bilde, men som den du er! Du er akseptert, du er elsket, du er Guds barn til evig tid. Men det betyr ikke: jeg er allerede perfekt, jeg trenger ikke å prøve å utvikle meg! Vi skal også tilstrebe å elske Gud av hele vårt hjerte og å elske vår neste som oss selv».

«Men hva mener du egentlig med å elske Gud av hele vårt hjerte? Jeg har i alle fall mer enn nok med å elske mine nærmeste!»

«Ja, det er ikke lett. Men jeg ser Gud som kilde til all kjærlighet og tenker at Gud har gitt oss kjærlighet som en gave. Gud – den hellige treenighet – er i felleskap, og skapte mennesker for å være i felleskap med hverandre.»

«Så det å elske er i seg selv på en eller annen måte å elske Gud?»

«Hm... Jeg føler at idet jeg opplever kjærlighet til venner, barn, mann – jeg tror Gud er til stede i den kjærligheten. Som Desiderius Erasmus en gang sa: «Bidden or unbidden, God is present!» (Invitert eller

ikke invitert, Gud er til stede). Men kristne er også kalt til radikal nestekjærlighet; til å skinne med Guds lys ute i verden. Martin Luther mente at nestekjærlighet starter i hjemmet, og at det er i forholdet til våre nærmeste vi først blir utfordret til å leve ut vår tro. Han sa at vi må tilstrebe å være små kristuser for hverandre; å vise tilgivelse og barmhjertighet.

Veien til prestegjernen

April var aktiv i en luthersk menighet hjemme i Ohio, hvor hun var leder for ungdomsklubben. Da hun var 17 holdt hun en preken på en ungdomsgudstjeneste, hvorpå presten spurte henne: «Du har ikke tenkt på å bli prest?» Det hadde hun absolutt ikke tenkt på, tvert imot skulle hun til Oberlin Conservatory of Music for å bli operasangerinne! Men spørsmålet fra presten ville ikke slippe taket, og hun bestemte seg for å gå på en kristen folkehøyskole et år før hun fortsatte med universitetsutdannelse. Det året endret retningen på livet hennes, og etter bachelorstudier startet hun kandidatprosessen for å bli prest i Evangelical Lutheran Church in America. Da hun bestemte seg for å bli

prest, var det mange nåløyer å komme gjennom. «For å bli luthersk prest i USA må ditt personlige «kall» bli godkjent av kirken. Man må få referanser av sin lokale prest og menighet, deretter skrive en lang søknad til bispedømmerrådet. Man må gjennom en helg med psykologiske tester, hvor ens intensjoner og personlighet blir sjekket på kryss og tvers. Deretter må man sitte i intervjuer med bispedømmerrådet. Først etter at disse rundene er bestått kan man søke seg inn på teologistudiet». April kom inn på både Harvard, Princeton og Yale. Senere, etter at hun hadde gjennomført teologisk mastergrad ved Harvard Divinity School, fikk hun plass ved PKU (pastoralsk klinisk utdanning) ved Stanford University Hospitals and Clinics.

«Du hadde gode karakterer?»

«Eh...ja?» sier April med tilgjort attitude. «Jeg tror de glemte å teste meg for ydmykhet!...Ha, ha! Uansett, jeg lærte en lekse om ydmykhet under masterstudiet ved Harvard. Jeg husker godt da jeg skulle

holde min første preken som teologistudent i studentmenigheten for Harvard med mange professorer fra Divinity School til stede i salen». Hun gikk ambisiøst ut, og tenkte (her parodierer hun seg selv med eplekjekk stemme): «Jeg skal skrive en preken som har ny og fantastisk forskning, kanskje den kan publiseres senere!» Hun gikk på biblioteket og lånte et trettitalls bøker og arbeidet knallhardt i tre uker. «Men jeg fikk det ikke til, det gikk ikke! Jeg hadde ingenting! Så våknet jeg en morgen og innså det: Dette handler ikke om meg. Du kan ha alle talenter og være akademisk knallgod men det hjelper ikke. Jeg falt på kne og sa: «Gud?» Stemmen er stille og hverdagslig, og svinger oppover, som om hun spør en venn: «Hjelp! Hva vil du at jeg skal si til folkene dine?» Så skrev hun prekenen på knappe to timer.

April i Ila

Aprils akademiske talenter har kommet godt med i hennes prestegjerning. Hun

April og Isak (ansatt på Brainnstasjonen) foran inngangen til Ila Brainnstasjon.

har blant annet arbeidet med ny kirkelov i USA om tro, kjønn og rettferdighet. Her i Norge har hun arbeidet mye med dialog og økumenikk, som handler om både fellesskap på tvers av kristne kirkesamfunn og på tvers av religioner og trossamfunn. Hun har også skrevet fra sitt feministiske og antirasistiske ståsted i ulike tidsskrifter og har blitt intervjuet av flere aviser. «Jeg må være den stemmen ingen hører».

«*Hvordan får vi høre denne stemmen i Ila?*»
 «Jeg håper bydelen kan hjelpe meg med å besvare det spørsmålet! Men dere får blant annet høre den på Brainnstasjonen 10. februar når vi skal arrangere «Etter kirketid» etter menighetens Salmekveld med «Spør presten»! April tar gjerne tyren ved hornene og går rett på sak med overskriften «Fremmed, farget og feminist».

Men det er selvsagt ikke bare på Brainn-

stasjonen vi får se henne i aksjon, hun har satt i gang en gospelmesse 31. mars i Ilen kirke med Børge Pedersen, Ila Blandamannskor og den liturgiske danseren Patricia Princess Søreng.

Selv om April har mange ideer, er hun klar på at menighetsutvikling tar tid og krever at man bygger stein på stein. Hun mener også at det er et lagprosjekt og at det er viktig å skape rom for alle i prosessen. «Jeg er ikke fokusert på kvantitet og popularitet. Da skulle jeg ha blitt advokat eller operasanger! Men mitt kall er å bidra til at folk føler seg sett og elsket og verdifull og i kontakt med Gud som – invitert eller ikke – er til stede!»

Vi er glade for at April fikk det kallet. Vi ønsker henne velkommen som sokneprest i Ila!

Gospelmesse i Ilen Kirke

ved sokneprest April Maja Almaas
31. mars 2019 kl 18

Med Børge Pedersen,
Ila Blandamannskor og Patricia
Princess Søreng (liturgisk dans)

Tekst: Bjørg Sand Foto: Alfhild Steinsbø Hauglid

Nådehjemmet

Nådehjemmet. Er ikke det et vakkert navn på et sted for fortvilte mennesker?

Nådehjemmet er et sted for enslige unge gravide kvinner i alderen 12 til 40 år. Dette er kvinner som ikke har noe sted å gjøre av seg. Noen av dem er blitt voldtatt. Andre har hatt en kjæreste som de hadde tillit til, men som stakk av da jenta ble gravid. Felles for dem alle er at de enten har familier som ikke vil vite av en gravid datter uten mann, eller at de ikke våger fortelle familien om situasjonen. På Nådehjemmet får de bo til en stund etter fødselen. De får lære om stell av spedbarn, og de kan få opplæring i søm. Ofte kommer frivillige fra Norge eller Finland som underviser i engelsk. I det hele tatt er Nådehjemmet et sted der disse vanskeligstilte kvinnene blir tatt vare på i en atmosfære av omsorg og kjærlighet, samtidig som de blir rustet til å møte hverdagen og framtida.

Mor og barn fra Nådehjemmet.

Når de etter hvert forlater Nådehjemmet, vil noen fortsette skolegangen, mens andre har fått seg arbeid. Ofte blir barnet da plassert i et fosterhjem der mor får besøke det ca. en gang i måneden. Nådehjemmet har et godt samarbeid med en thaiorganisasjon som er godkjent av myndighetene til å formidle plass i fosterhjem. De er gode til å følge opp både mor og barn. Mor kan få barnet tilbake og oppdra det selv når hun føler hun er klar for det, eller når andre i familien kan hjelpe henne.

Nådehjemmet ble åpnet i 1987 som en del av det diakonale arbeidet som NMS driver i samarbeid med Thailand lutherske kirke. I løpet av disse vel tretti årene har nesten tusen unge kvinner vært innom Nådehjemmet og fått en ny start på livet. Helt fra begynnelsen har hovedmålet vært at jentene som kommer til Nådehjemmet, uansett hva de har opplevd eller hvor de kommer fra, skal få møte en åpen dør og et varmt hjerte, og få oppleve at det er noen som bryr seg om dem i en situasjon hvor de opplever seg veldig alene. Takket være Nådehjemmet klarer de aller fleste å bli i stand til å ta seg av barnet etter hvert. Men det er også noen ganske få som velger adopsjon.

La oss møte 16 år gamle On. Hun var en ivrig student med skolestipend og ambisjon. Livet var godt å leve – og ble enda

bedre da hun traff en mann hun ble glad i. Det han ikke fortalte henne, var at han allerede var gift og hadde familie. Da On ble gravid, sa han takk for seg og stakk av. On fikk bo på Nådehjemmet da hun trengte det som mest. Etter hvert kunne hun flytte tilbake til familien sin sammen med barnet, og slik kunne den unge moren fortsette studiene.

Ilen menighets misjonsprosjekt er blitt utvidet til også å omfatte Nådehjemmet. Det betyr at gjennom misjonsprosjektet vårt er vi i Ilen med på å holde døra åpen for fortvilte thailandske kvinner, uansett forhistorie.

Hvis du skulle ønske å gi en ekstragave for å hjelpe til med det, kan du sende NMS HJEM til 2490 – og dermed gi 200 kroner.

Tekst: Sissel Skatle

Misjonsfest i Ilen Menighetshus

tirsdag 26. mars 2019, kl. 19–21

Huskoret underholder og det blir foredrag, varm mat, kaffe/te og kaker.

Åresalg og salg av Knausen-lys, fellesang og andakt.

Velkommen!

Arrangør: Misjonsutvalget i Ilen menighet

En varm takk til *Lida og Tore Maske*

Ilen menighet har mye å takke Lida og Tore Maske for. Ekteparet Maske har i alle år vært trofaste støttespillere til menighetslivet inklusive menighetsbladet og de har hele tiden også fulgt med på hva som skjer og rører seg i bydelen. Vi takker Tore for en spennende artikkel i menighetsbladet 2016-4 om gården han vokste opp på og om veioppbyggingen i området. Der skriver han spesielt om Dyrborg gård, hvor han vokste opp, og Dyrborgveien. Dette er Trondheimshistorie!

Vi vil også takke for viktig støtte til Ilen kirkes venner. Gjennom år har Maskegruppen AS støttet venneforeningen med utstyr til sommerens kirkekafé i Waisenhusets vakre hage. Inntekten fra denne kaféen går i sin helhet til menighetene i byen og Ilen får sin velfortjente del. Kirken vår har gjennom dette fått ny gulvløper, kirkekapper, prosesjonslys pluss mye, mye mer.

Det menighetsbladet spesielt vil takke Lida og Tore for, her og nå, er den storslåtte gaven til Ilen kirke: Først benkeputer til de ti fremste benkene, og deretter – nå i sommer – et 40-talls puter som du kan forsyne deg med for å sitte godt også lengre bak i kirken. De fine, gamle kirkebenkene fra 1889 er ikke akkurat laget

med tanke på sittekomfort. Derfor er gaven svært kjærkommen. Og på grunn av akustikken i det vakre kirkerommet er det viktig at vi har løse puter, som kun bringes frem når de benyttes. Slike puter har lenge vært savnet og de har stått på Ilen kirkes venners arbeidsliste i flere år uten at vi har greid å finansiere dette. Derfor en varm takk til Tore og Lida fra hele menigheten!

Vil du være med i Ilen kirkes venner?

Ilen kirkes venner (IKV) er en frivillig og selvstendig venneforening for Ilen kirke og Stavne kapell, som prøver å ta seg av det som lett faller mellom de berømmelige stolene. Det som hverken menigheten eller Kirkelig fellesråd får til å prioritere.

Også i sommer har IKV under Olavsfestdagene solgt kaffe og vafler sammen med flere av byens menigheter – i Waisenhusets vakre hage. I år ble Ilen andel av inntektene ca. kr. 20 000. Litt mindre enn tidligere år – den varme sommeren får noe av skylda. Men beløpet kommer godt med. En varm takk derfor til hver og en som bidro med arbeidsøkter slik at kaféen kunne driftes. Vi i Ilen utmerker oss med at mange stiller opp for å ta sin tørn. Heldige er vi!

På IKVs arbeidsliste i år står rehabilitering av kjøkkenet i Kirkestua (kirkekjelleren), reparasjon av kirkebenker, rensing av

kirkekapper, mulig innkjøp av hjertestarter og diverse mindre gjøremål. Hver især er viktige for helheten. Vi leder óg en dugnad nå i november, hvor vi skal gjøre kirka skinnende ren til julehøytiden!

Venneforeningen er gratis og blir ledet av et styre. Per i dag er vi ca. 60 medlemmer, men vi har plass til flere. To ganger i året møtes vi; vi har ett medlemsmøte, og årsmøte hvert år i mars.

Ta gjerne kontakt med Edel Lundemo lunede@online.no – telefon 48 12 80 40.

Det eneste du risikerer, er å bli med i et trivelig fellesskap!

Kari-Anne H. Gjettum, Bjørg Høydal og Per Gunnar Ekvold hygger seg i Kirkestua på medlemsmøte i IKV.

Tekst og foto: David Scott Hammes

Musikalske gleder i Ilen kirke

Det er mye å glede seg over for tiden. Ilen menighet har endelig fått ny sokneprest. Sammen kan vi være kirke for vår bydel. Jeg ser frem til å være med i utviklingsarbeidet med dere alle.

Orgelet i Ilen menighet er snart ferdigrestaurert! Fagmenn fra Brødrene Torkildsen Orgelbyggeri AS i Åsen har arbeidet i over ett år med luftforsyningen, rehabilitering av alle bevegelige deler i orgelet samt rensing og retting av pipene. 7 av de 18 stemmene er ferdige, og klangen er ikke mindre enn praktfull. Det forventes at mesteparten av arbeidet er gjort innen jul. Arbeidet er dog noe forsinket, da det har tatt lengre tid å restaurere orgelhuset enn beregnet. Den opprinnelige fargen på «huset» har blitt gjenskapt, og autentisk shellac-maling er brukt for å få en gylden glans. Orgelet har blitt en tydelig integrert del av kirkens interiør og fremstår som vakkert og staselig i rommet.

Kirkeåret er på hell, og det er snart advent. Flere store konserter arrangeres, og gudstjenestene blir både festlige og kontrastfylte. Første søndag i advent er alltid en stor feiring med samarbeidsmenigheten Den svenska kyrkan i Norge, og Trøndernes adventskonsert 15. desember er alltid populær. Vi er glad for at Børge Pedersens kunne sette opp en ekstrakonsert 22. november da den første ble utsolgt i løpet av få dager. Menighetens tradisjonelle «Vi synger julen inn» arrangeres 16. desember kl. 18.00. Bydelens artister inviteres til å presentere julens sanger og salmer sammen med Ila skolekor og prosjektkoret.

En av mine store interesser er salmer: disse kompakte, vidunderlige kunstformer

Eira og Vanessa spiller på orglet under Allehelgensgudstjeneste i Ilakirka

som speiler tid, teologi og tone i poesi, tolkninger og rytme. Det er et sant privilegium å arbeide med disse i gudstjenesten og ved våre salmekvelder (2. søndag i måneden unntatt desember, januar, juni og juli) i Ilen kirke. Jeg har her hentet frem en av de nye salmene i vår salmebok, nr. 535. Denne salmen viser en del av den rikdommen som forvaltes i det som virkelig er kirkens skattkammer.

535 Herre, du strenge, Herre, du milde

Denne salmeteksten er hentet fra et lengre, episodisk dikt, «Pan og munkane», i debut-samlingen til Halldis Moren Vesaas, *Harpe og dolk* (1929), skrevet da hun var 22 år. Med Trond Kvernøs melodi kom salmen inn i den katolske salmeboken *Lov Herren* (2000), og deretter i prøveboken *Salmer* 2008. Teksten handler om menneskers forhold til Gud og om å bygge kirken i overført betydning. Teksten er hentet fra et dikt som tematiserer hvordan den kristne dyden (representert ved munkeidealet) må gi tapt for den naturlige, sanselige driften (representert ved Pan).

Diktet «Pan og munkane» er delt i to, nummerert med romertall I og II. Del I er underdelt i tre seksjoner, som innledes med skildringen av Pan og gildet han holder i skogen. Så kommer en overgang til våre to strofer:

Fuglar, dyr,
blomar ly'r – ôm av nye herar?
Klokkeklang,
salmesang tonar nært og nærar:¹

Hovedanliggendet i diktet som helhet er forholdet mellom Gud og den hedenske Pan, den greske, mytologiske gud som styrte vill natur, hyrder og deres saueflokker, og som ellers er forbundet med våren, fertilitet og erotikk. Moren Vesaas' dikt er sterkt og utfordrende, satirisk, og med dundrende og drivende tempo som går fortere for hver strofe, med en nærmest erotisk ladning. Tilsynelatende har Kristus seiret, men Pan krever til sist sin rett. Katolikkene og Den norske kirke har i denne teksten altså hentet ut to strofer fra et dikt som egentlig er svært kritisk mot kristne dyder, og gjort disse strofene til en salme om det kristne fellesskapet. Vi kan være sikre på at Moren Vesaas ikke mente teksten skulle tolkes om til en salme. Som salme er den en radikal omtolkning av en satirisk tekst til en kristen tekst uten undertoner.

Melodien er komponert av Trond Kverno i 1993; han har kalt den I HAMN. Den ble skrevet for den norske katolske salmebokkommisjonen og kom med i *Lov Herren* (2000). Men først ble den publisert i Kvernøs egne samling *I dine hender: 129 Salmetoner og Kirkeviser 1964–95* (Norsk Musikforlag, Oslo 1996). Melodien har verken taktsgenstand eller taktstreker, men kan forstås som 6/4 (9/4 i andre verselinje). Med et enkelt motiv som byggestein (tre gjentatte toner fulgt av en stigende bevegelse) og gjentakelsen av andre verselinje som avslutningsfrase er den en av Kvernøs mer forutsigbare, dog fremdeles spenstige, nyere melodier.²

¹ Halldis Moren: *Harpe og dolk*, 2. opplag, Aschehoug, Oslo 1930 s. 36.

² Artikkelen er å finne i Stig Wernø Holter, David Scott Hammes, Vigdis Berland Øystese og Rune Kyrkjebø (red.), *Nytt norsk salmeleksikon Bind IV*, Eide forlag, Stavanger 2018, s. 498.

Vil du gi en gave til Ilen menighetsblad?

Ilen menighetsblad har de siste 94 årene vært et blad for bydelen vår. På bakgrunn av tilbakemeldinger vi har fått tror vi at bladet betyr noe for veldig mange mennesker i Ila.

Bladet er ingen lovpålagt oppgave, derfor finansieres det ved hjelp av annonseinntekter og gaver. Alt arbeid i redaksjonen gjøres på dugnad, men vi trenger penger til grafisk produksjon av menighetsbladet!

Vi håper du eller din bedrift vil være med på å opprettholde menighetsbladet som et bindeledd mellom oss Ilinger!

Hver eneste krone mottas med varm takk.

Beløpet du har lyst til å gi, kan du sende inn til

Ilen menighetsblad

Kontonummer: 1503 83 27213

Eller via VIPPS: «Ilen Sokn Menighet» (75831).

Husk å merke overføringen med «*menighetsbladet*»

Vennlig hilsen redaksjonen

Varm *takk* til Byåsen blomster for god hjelp med blomster til Ilen kirke.

Barn og unge i Ilen menighet

Vil du synge i julekoret?

12. desember i Ilen kirke

Øvelse kl. 15–16

Middag kl. 16–17

Øvelse kl. 17–17:15

Vi skal opptre på
«Vi synger julen inn»

16. desember kl. 18
i Ilen kirke

Julekoret er et prosjektkor med én øvelse og én opptreden.

Vi inviterer barn i 1.-4. klasse til korøvelse i SFO-tiden, og middag for familiene etter øvelsen. Etter middagen synger vi gjennom sangene sammen med foreldrene.

I koret får du lære to kjente julesanger. Koret ledes av menighetspedagog Ingvild Yrke.

Vi henter barna på SFO ved Ila skole og Steinerskolen. Da trenger vi å gi SFO en liste over hvem som skal hentes. Barn som går på Åsveien skole er også hjertelig velkommen, men da må foreldre ordne skyss.

Derfor er det påmelding til
iy229@kirken.no

Hva kan vi gjøre for barn og ungdom i Ilen menighet?

**Familiemiddager? Barnekor?
Familiekor? Søndagsskole?
Barneklubb? Speidergruppe?**

Vi vil at barn og ungdom skal føle seg hjemme i kirka. Og vi vil gjerne ha innspill på hvilke tilbud som er ønskelige å ha i vår menighet.

Send gjerne forslag og tilbakemelding til menighetspedagogen:
iy229@kirken.no

LIV-kurs (Ledere i vekst)

LIV Basic er et ettårig ledertreningskurs for deg mellom 16–19 år, som allerede er eller vil bli leder i kristent barne- og ungdomsarbeid.

Påmeldingsfrist er 1. juni.

Send epost til iy229@kirken.no eller livkurs@gmail.com.

Babysang i Ilen kirke
Hver onsdag kl. 12 i Ilen kirke
Starter 9. januar

Babysang i Ilen kirke

Foto: Marte Steinholt

Tekst og foto: Ingvild Yrke

Trosopplæring i Ilen menighet

Alle døpte barn og barna av medlemmer i Den norske kirke inviteres hvert år til trosopplæring i Ilen menighet. Linjen går fra Babysang og Småbarnstrall, via Fireårsbok, 5-årstreff, «Førsteklasses», Julekor, Noahs ark-dag, Tårnagentdag og LysVåken-helg – til konfirmasjonsåret.
Vi sender ut invitasjon i posten til de aktuelle alderstrinnene.

Å vokse inn i og med dåpskjolen

I år er det 28 ungdommer som konfirmerer seg i Ilen kirke. De følger undervisning fra september til mai, og konfirmeres søndag 5. mai. Det pleier å være en staselig seremoni som mange gleder seg til og venter på i spenning. For konfirmasjon er og blir en betydningsfull markering, en overgang i livet, en tradisjonsrekke vi går inn i, en bekreftelse av livet, dåpen, troen og ungdommen. Den alt for store dåpskjolen barnet ble døpt i har vokst med oss, og vi har vokst inn i den. Det er det konfirmasjonsåret handler om – å få vokse inn i det store ved livet, og bekrefte at man hører til i dette store fellesskapet. Derfor er også det som skjer før selve konfirmasjonsseremonien så viktig. Det er et modningsår. Et år for å lære noe om hva man døpes til. Et år for å utforske hvem man er og hva man står for. For noen er det også et år da man velger å bli døpt.

For å legge til rette for dette, er konfirmasjonsåret ved Ilen en blanding av undervisning, aktiviteter og gudstjenester. Vi går pilegrimstur, vi ser filmer, vi spiser sammen, tenner lys sammen, er på gudstjeneste sammen, leker sammen. Vi lærer sanger, bønner, bibelvers og trospraksiser som er gode å ha med seg gjennom livet.

Konfirmantåret starter med en pilegrimshelg i september og fortsetter med en 3-dagers leir i oktober. Da reiser vi sammen med sverresborgkonfirmantene og 30 ungdomsledere til Mjuklia på Berkåk. Tema for leiren er «Jeg i verden». Dette temaet utforsker vi gjennom aktiviteter, lek og

undervisning. I tillegg er leiren viktig for mange fordi den skaper nye vennskap og rister oss sammen, slik bare en leir kan. At vi kan ha så mye aktivitet på leir er ene og alene ungdomslederne våre sin fortjeneste. Og at ungdomslederne våre kommer på leir år etter år for å gjøre hvert års konfirmantleir bra, tror jeg konfirmantene merker.

I løpet av konfirmasjonsåret snakker vi om hvordan det er å være menneske i verden. Vi snakker om at Gud har skapt livet, at det skapte er godt og at mennesket har et ansvar for å forvalte skaperverket. Vi snakker om at livet ofte ikke blir sånn som vi hadde tenkt og at verden ikke alltid oppleves som god og rettferdig. Vi snakker om at det er godt for mennesket å være sammen med andre, men at vi må respektere våre egne og hverandres grenser. Vi snakker om at vi er skapt i Guds bilde, at alle mennesker har en iboende verdi som ingen kan ta fra oss og at Gud elsker oss slik vi er, også med våre svakheter. Vi snakker om at Gud møter oss i dåpen og nattverden, at i gudstjenesten «leker» vi livet. Til kirken kommer vi med våre liv slik som de er og deltar i den dansen som beveger seg mot Gud og så mot vår neste. Det er en dramatisering av de livene vi lever og de bevegelsene vi er i hele livet. Vi øver oss på å hilse hverandre med fred. Kirken er vår familie og vårt hjem og vi er kalt til å elske Gud og vår neste som oss selv. Vi sendes ut i livet med Guds velsignelse. Han reiser oss opp igjen og igjen og setter oss fri til å elske hverandre. I Guds nåde kan vi våge livet og døden.

Tekst: Martha Garborg Bergslid Illustrasjon: Bjørn Fjellvær

«Jeg kan ikke huske sist noen sa navnet mitt»

For noen uker siden var vi med på TV-innsamling til inntekt for Kirkens bymisjon. Setningen innledningsvis stod å lese på en av plakaten til aksjonen. Det er en setning som har brent seg fast i meg. I vår by, i mitt nabolag finnes det mennesker som kanskje kunne sagt det samme. Vi vet at navnet er med på å definere oss som mennesker, det er knyttet til vår identitet. Hva skjer med oss den dagen ingen lenger sier navnet vårt?

Navn er viktig i Bibelen. Allerede i skapelsesfortellingen kan vi lese at Gud gir menneskene navn, og hos profeten Jesaja står det at Gud har kalt oss ved navn. At Gud gir oss navn, er knyttet til hans kjærlighet til oss mennesker (Jes 43). Det er tankevekkende at i mange av bibelfortellingene er det de fattige og utstøtte som får navn, mens de rike, makthaverne og fariseerne er navnløse. Et eksempel på dette er fortellingen om den rike mannen og Lasarus som vi kan lese om i Lukas-evangeliet. I denne fortellingen gir Jesus Lasarus verdighet ved at det er han som får navn. På denne måten blir skikk og bruk snudd på hodet. Det er den fattige og utstøtte som blir løftet opp. Dette forteller oss noe om radikaliteten i den kristne tro, og det utfordrer oss i måten vi møter hverandre på.

I forbindelse med TV-aksjonen inviterte Ila Frivilligsentral og kulturutvalget i Ilen menighet til en samtalekveld i Ilen

kirke med tittelen Mindre alene sammen – også i Ila. Her ble vi alle utfordret til å tenke gjennom hvordan vi kan skape et lokalsamfunn som er inkluderende og som er med på å forbygge utenforskap. Drømmen er at ingen skal måtte si «jeg kan ikke huske sist noen sa navnet mitt». La oss bruke møteplassene i Ila til å skape gode møtepunkt for hverandre. Det handler om at vi er åpne for hverandre, at vi tør å bli kjent med nye mennesker, at vi tør å vise sårbarhet. Jeg har tro på at det er når vi våger å snakke sant om livet at de gode møtene kan skje.

Dåp

Dåp. En god start på livet.

Når et barn blir båret til dåp blir vi minnet om at ingen kan bære seg selv. Gjennom dåpen blir vi en del av et fellesskap som strekker seg over hele verden - og gjennom alle tider. Det er en markering der barnet har alle sine viktigste støttespillere rundt seg, og der Gud lover å følge barnet alle dager.

DEN NORSKE KIRKE

Les mer om dåp på kirken.no

Velkommen til kirke

Søndag 18. november, 26. Søndag i treenighetstiden Ilen kirke, 11:00
Familiemesse v/ April Maja Almaas med utdeling av 4-års-bok

Søndag 25. november,
Kristi Kongedag, Ilen Kirke, 11:00
Høymesse v/ April Maja Almaas og Einar Bondevik
Samarbeid med sørsamisk menighet med presentasjon av de sørsamiske konfirmantene

Søndag 2. desember, 1. søndag i adventstiden, Ilen Kirke, 11:00
Høymesse v/ April Maja Almaas og Anne Runesson
Samarbeid med Svenska Kyrkan

Søndag 9. desember, 2. søndag i adventstiden, Ilen Kirke, 18:00
Lysmesse v/ April Maja Almaas, menighetspedagog Ingvild Yrke og konfirmantene

Lørdag, 15. desember, Ilen Kirke, kl 16:00
Svensk Lucia v/ Anne Runesson og Jämtlands musikgymnasium

Søndag 16. desember, 3. søndag i adventstiden, Ilen Kirke, 18:00
Vi synger julen inn

Mandag 24. desember, julaften,
Ilen Kirke 15:00
Julegudstjeneste v/April Maja Almaas

Tirsdag 25. desember, 1. juledag, Ilen Kirke 11:00
Høytidsgudstjeneste v/ April Maja Almaas

Onsdag 26. desember, 2. juledag, Trolla Idrettshus, 11:00
Gudstjeneste v/ April Maja Almaas

Søndag 6. januar, Kristi Åpenbaringsdag, Ilen kirke, 11:00
Høymesse v/April Maja Almaas

Søndag 13. januar, 2. søndag i åpenbaringstiden, Ilen Kirke
Kl 11:00 Ung messe v/Silje Kristin Meisal Camilla Winsnes & menighetspedagog Ingvild Yrke.
Kl 18:00 Salmekveld v/kantor David Scott Hamnes

Søndag 20. januar, 3. søndag i åpenbaringstid, Metodistkirken, 11:00
Høymesse v/April Maja Almaas & Anne Jorunn Midtkil

Søndag 3. februar, 5. søndag i åpenbaringstid, Ilen Kirke, 11:00
Høymesse v/ Bjørg Sand

Søndag 10. februar, 6. søndag i åpenbaringstid, Ilen kirke
Kl 11:00 Familiemesse v/April Maja Almaas
Kl 18:00 Salmekveld v/ kantor David Scott Hamnes og April Maja Almaas

Søndag 17. februar, Sámannssøndag,
Ilen Kirke, 11:00
Høymesse v/ Biskop Herborg Finnset
og April Maja Almaas med vigsling av
diakon Martha Garborg Bergslid
Samarbeid med Sverresborg Menighet

Søndag, 3. mars, Fastelavenssøndag,
Sverresborg Kirkesenter, 11:00
Bispevisitasgudstjeneste v/ biskop
Herborg Finnset

Onsdag, 6. mars 2019, Askeonsdag,
Havstein Kirke, 19:00
Prostiets askeonsdagsgudstjeneste
v/Hans Kristian Solbu

Søndag 10. mars, 1. søndag i fastetiden
Ilen Kirke, 11:00
Familiemesse v/ April Maja Almaas

Onsdag 13. mars, Havstein Kirke, 19:00
Fastegudstjeneste v/ Steinar Lervik

Torsdag 14. mars, Stavne Kapell 18:00
Keltisk Kveldsbønn

Søndag 17. mars, 2. søndag i fastetiden,
Ilen Kirke, 11:00
Høymesse v/ April Maja Almaas

Onsdag 20. mars, Havstein Kirke, 19:00
Fastegudstjeneste, v/ Camilla Winsnes

Torsdag 21. mars, Stavne Kapell 18:00
Keltisk Kveldsbønn

Onsdag 27. mars, Havstein Kirke, 19:00
Fastegudstjeneste, v/ prost Nils Åge
Aune

Torsdag 28. mars, Stavne Kapell 18:00
Keltisk Kveldsbønn

Søndag, 31. mars, 3. søndag i fastetiden,
Ilen kirke, 18:00
Gospelmesse v/ April Maja Almaas med
solist: Børge Pedersen, liturgisk danser
Patricia Princess Søreng & Ila Blanna-
manskor. Gratis inngang.

Onsdag 3. april, Havstein Kirke, 19:00
Fastegudstjeneste, v/ April Maja Almaas

Torsdag 4. april, Stavne Kapell 18:00
Keltisk Kveldsbønn

Søndag, 7. april, 4. søndag i fastetiden,
Ilen Kirke, 11:00
Samtalegudstjeneste v/April Maja Almaas
og konfirmantene

Onsdag 10. april, Havstein Kirke, 19:00
Fastegudstjeneste v/ Hans Kristian Solbu

Torsdag 11. april, Stavne Kapell 18:00
Keltisk Kveldsbønn

**Påskens gudstjenester annonseres i
neste utgave av menighetsbladet**

I Fjellseter kapell er det gudstjeneste tilnærmet hver søndag.

Tidspunktet kl. 11.15 korresponderer med bussen til Skistua. Andaktene kunngjøres
i Adresseavisens kulturdel på lørdager. Se også **fjellseterkapellet.no**

Tekst og foto: Magne Vik Bjørkøy

Slik kan du påvirke kirken

– Vil du påvirke hvordan kirken fremstår, eller hvordan kirken skal arbeide i ditt lokalsamfunn, er muligheten her akkurat nå, sier Knut Kittelsaa.

Han er ansvarlig for gjennomføringen av Kirkevalget 2019 i Nidaros. Og han oppfordrer alle til å gripe muligheten og stille som kandidat.

Arbeidet med å finne gode kandidater til trønderske menighetsråd og bispedømmeråd er absolutt i gang. Slik skal et moderne kirkedemokrati fungere; alle medlemmer skal ha mulighet til å påvirke sin lokale kirke og menighet.

– Dette er et allsidig og spennende verv. Å sitte i menighetsråd gir muligheter i alle retninger i lokalsamfunnet. Det kan handle

om kultur, eldreomsorg, trosopplæring, kirkebygg eller hvordan den lokale gudstjenesten skal være. Kirka skal ikke tres nedover hodet på dem som bor i bygda, alle som bor der skal ha mulighet til å påvirke, understreker Kittelsaa.

Han har vært prest i Nidaros i over 40 år, og kjenner derfor trønderkirka bedre enn mange. Nå besøker han menigheter

– Å bli med i menighetsråd og bispedømmeråd kan være din mulighet til å påvirke kirken i lokalsamfunnet, sier Knut Kittelsaa. Han er prosjektleder for Kirkevalget 2019 i Nidaros.

i hele bispedømmet for å informere om Kirkevalget og inspirere til å stille opp på listene.

– En lokal valgkomité setter opp en liste i hver menighet, her håper vi at folk sier ja om de blir spurt. I tillegg er det mulig for hvem som helst å sette opp en egen liste. Så lenge nominasjonsgruppa er registrert innen 1. mars og ferdig liste er på plass til 30. april, er den med i valget, forteller Kittelsaa.

Snart 100 år med demokrati

Kirken har etter hvert en lang demokratisk tradisjon. Det første menighetsrådsvalget var i 1923, deretter har kirke og menighet blitt styrt av helt vanlige mennesker fra lokalsamfunnet, og dermed blitt ytterligere forankret.

– Prestene har ikke lenger enerett på å drive kirken. Den skal styres og eies lokalt. For å få til det, trenger vi et aktivt og bredt forankret kirkedemokrati, sier Knut Kittelsaa.

Det betyr at jobben ikke er gjort når det riktige antall kandidater er på plass. På

dagen for selve kirkevalget i september 2019 er det minst like viktig at flest mulig av kirkens medlemmer møter opp og gir sin stemme. Slik kan alle være med på å påvirke.

Skal velge bispedømmeråd og kirkemøte

Det er ikke bare lokalmenigheten sitt råd som skal velges i Kirkevalget 2019. Hvert bispedømme har også et eget bispedømmeråd, som vedtar regionale kirkesaker, deltar i nasjonale høringer om kirken eller gjennomfører tilsetninger av prester og andre ansatte.

Og ikke minst: Bispedømmerådenes medlemmer utgjør Kirkemøtet. Dette er kirkens «storting» som behandler overordnede nasjonale saker. Denne perioden har Kirkemøtet for eksempel avgjort den mye omtalte saken om likekjønnet vigsel.

– Til valg for bispedømmeråd og kirkemøte kan nominasjonskomitéens liste absolutt suppleres med selvstendige lister. Det er en viktig del av kirkedemokratiet. Grupper som vil stille egen liste må registrere seg innen utgangen av 2018, og ha listen klar innen 30. april, forklarer Kittelsaa.

Hva skjer?

Grantreteningen og juleverksted

Søndag 9. desember kl. 15.00:
Julegrantening i Ilaparken.

Frelsesarmeens hornmusikk deltar.
 Gang rundt juletreet.
 Kort appell ved sokneprest April Maja Almaas.
 Etterpå blir det juleverksted i Ilen menighetshus.
 Servering. Samarbeid med Ila frivilligsentral.

Vi synger julen inn søndag, 16. desember kl. 18 i Ilen Kirke.

Advents- og julearrangement ledet av musikere fra vår bydel.

Juletreefest onsdag 9. januar kl. 17-19: Juletreefest i samarbeid med Ila frivilligsentral. Bevertning, gang rundt juletreet, fortelling. Gratis adgang.

- 3. januar:** Juletreefest. Besøk av biskop emeritus Tor Singaas.
- 7. februar:** Kåseri ved Rolf Rolfsen: Kan en god latter forlenge livet?
- 28. februar:** NB! Hyggestunden flyttes fram ei uke i forbindelse med bispevisitas. Biskop Herborg Finnset deltar
- 4. april:** Fysisk aktivitet og aldring, v/Infosenteret for seniorer.
(Vi tar forbehold om endring i programmet.)
- 2. mai:** Program ikke fastsatt.

Ung messe søndag, 13. januar kl 11. De som går på ungdomslederkurs (ULK) i Byåsen prosti lager og deltar i gudstjenesten. De får også utdelt kursbeviset sitt.

«Etter kirke» søndag 10. februar kl. 19:30 ved Ila Brainnstasjon
 (arrangement skjer etter Salmekvelden i Ilen Kirke som begynner kl .18).
 Temaet er «*Fremmed, Farget & Feminist*». Joachim Fiskum er moderator.
 Har du spørsmål til presten om temaet?
 Send disse til Joachim: ilaredaksjonen@gmail.com.
 Han velger ut tre spørsmål til kvelden.

Fastesamlinger på torsdager i fastetiden i Stavne kapell

I fastetida vil det bli ukentlige samlinger i Stavne kapell. Vi møtes til en kort keltisk kveldsbønn kl. 18 inspirert av Iona Abbey. Etterpå blir det suppe og samtale. Samtalen vil ta utgangspunkt i boka Gud til hverdags av Merete Thomassen. Denne boka inneholder betraktninger, bibeltekster og bønner som inspirerer til et vennlig blikk på oss selv og andre. Dere står fritt til å komme bare til kveldsbønnen, eller bare til samtalen. Kom til én kveld, flere eller alle. Velkommen til Stavne kapell!

PROGRAM:

18.00: Keltisk kveldsbønn

18:30: Suppe

19:00–ca. 20:00: Samtale

Datoer og tekstutdrag:

14. mars: Gud til hverdags s. 7–28

21. mars: Gud til hverdags s. 29–52

28. mars: Gud til hverdags s. 53–76

4. april: Gud til hverdags s. 77–102

11. mars: Gud til hverdags s. 103–126

FELLES FASTEGUDSTJENESTER FOR
ILEN, SVERRESBORG OG BYÅSEN

NÅR: hver onsdag i fastetiden

HVOR: Havstein kirke kl. 19 (alle onsdager fra 6. mars–10. april)

Menighetens årsmøte søndag, 17. mars holdes umiddelbart etter gudstjenesten som begynner kl. 11.

Slekters gang

Døde

Olav Fallan
 Michael Gunnar Birkeland
 Karl Viggo Persson
 Erna Fjellsæter
 Bjørg Henny Ludvigsen
 Thomas Ekseth
 Randi Aas
 Astrid Marie Årlie
 Freja Løkken Friese
 Jon Åge Denstad
 Reidar Leistad
 Kjellrun Margrethe Holtan
 Kurt Berg
 Asbjørg Gunelie Skarsvåg
 Wenche Elisabeth Vienberg
 Ole Olsøybakk
 Berit Bysting Lillefloth
 Randi Andersen

Født:

f. 1948
 f. 1929
 f. 1956
 f. 1927
 f. 1952
 f. 1976
 f. 1944
 f. 1929
 f. 2013
 f. 1953
 f. 1951
 f. 1925
 f. 1975
 f. 1931
 f. 1943
 f. 1945
 f. 1956
 f. 1935

«Lær oss å telle
 våre dager så vi kan få
 visdom i hjertet.»
Salme 90,12

«Men størst
 av alt er
 kjærligheten»
1. Korr 13

Vigde

14.07.18 Elena Shvets-Holten og Leif Gustav Solstad
 18.08.18 Kristin Dalhaug og Christian Skar
 15.09.18 Marte Strøm-Rasmussen og Stian Pedersen
 22.09.18 Siw Merethe Søreng og Petr Quiquerez

Døpte

03.06.18	Tobias Kvernø Karlsvik døpt i Fjellseter kapell
24.06.18	Helle Conradi Solem døpt i Barbu kirke
01.07.18	Fredrikke Mæhlum-Myrhaug
15.07.18	Amalie Sæter Bøe
05.08.18	Julius Lindholm Kvam
05.08.18	Johan Andersen Hungnes
05.08.18	Andreas Wedø Wannebo
02.09.18	Vilde Fasting Berger døpt i Fjellseter kapell
02.09.18	Jonas Loe Barstad
02.09.18	Sofie Rød Ringdal
02.09.18	Bernhard Sandanger Larsen
02.09.18	Erik Kannelønning Ahnfelt
07.10.18	Aksel Wølseth-Hanssen
07.10.18	Benjamin Dollathi Skjevik
21.10.18	Casper Fallan-Murbræck

«La de små
barn komme
til meg»
Markus 10,42

Offer/gaver

22.04.18	Menighetens arbeid	kr	1650,00
06.05.18	Menighetens arbeid for barn/unge	kr	6765,46
20.05.18	Menighetens arbeid	kr	960,24
21.05.18	Menighetens arbeid	kr	6035,00
10.06.18	Menighetens arbeid	kr	1546,00
17.06.18	Menighetens arbeid	kr	760,00
01.07.18	Menighetens arbeid	kr	1183,62
15.07.18	Bibelselskapet	kr	1566,00
05.08.18	Stefanus-alliansen	kr	2760,73
12.08.18	Menighetens arbeid	kr	464,00
19.08.18	Menighetens arbeid	kr	1976,00
02.09.18	Fjellseter kapell	kr	1786,50
09.09.18	Menighetens arbeid	kr	883,00
16.09.18	Menighetens arbeid for barn/unge	kr	3254,00
21.10.18	TV-aksjonen 2018 Kirkens Bymisjon	kr	5184,00

‘«Mindre alene sammen også i Ila» samlet inn kr 6025,74 ved kulturkveld i Ilen kirke 07.10.18

Tekst: Ingrid Sandstad, leder for Ilen menighetsråd

Sammenslåing av kirkesogn – hvor står vi?

Ilen menighetsråd har gjort en grundig vurdering av mulighetene for å gå sammen med enten Nidaros Domkirke og Vår Frue sogn (NDVF) eller Sverresborg menighet. Vi har hatt møter med begge disse nabo-sognene.

Selv om menighetsrådet er delt i synet på hva vi ønsker for fremtiden, er vi enige om at vi nå lar saken hvile, og at vi med nye folk i staben og mye optimisme i alle

leirer, ønsker en lengre periode med ro til å bygge opp vår egen menighet.

Samtidig har vi tro på fellesskap med andre menigheter og har i møte med Sverresborg menighet blitt enige om å utvide det gode samarbeidet vi allerede har, særlig når det gjelder barn og unge.

Vi ser frem til tiden som kommer!

Agnes Hafeld serveres av Leo og Hallvard fra 7. trinn ved Ila skole på «Menighetens hyggestund» på Ilen menighetshus. Foto: Edel Lundemo

Elveseter begravelsesbyrå

Ingen tillegg ved samtale i hjemmet

Døgnvakt: 72 84 50 80

kontakt@elveseter.com

www.elveseter.com

Åpningstider:

Mandag–fredag: 08.00–23.00

Lørdag: 09.00–22.00

Søndag: 10.00–22.00

*Ilen kirkes
venner anbefaler:*

Støtt butikken med
det store hjertet
for nabolaget!

BUNNPRIS

Kleistsgate 1, 7018 TRONDHEIM

Tlf: 73 52 77 78

E-post: bpila@bunnpris.no

Svanholm

GRAVFERD

Døgntelefon: 73 89 11 40 _ www.svanholm.no

TRONDHEIM • MELHUS • KLÆBU • MALVIK

<p>Galleri Ismene</p>	<p>HAUG HOLDING</p>
<p>HAUG EIENDOM A/S</p>	<p>OKKENHAUG BIL</p> <p>HYUNDAI SUBARU</p>
<p> FAGTRYKK</p> <p>trykk design skilt og dekor messe og utstilling nettbutikk www.fagtrykk.no</p>	<p>Ønsker du å annonsere i menighetsbladet, ta gjerne kontakt med oss på epost: ilaredaksjonen@gmail.com</p> <p>Stoff til nr. 1, 2019. Frist: 1. mars 2019</p>

LANG ERFARING i å bistå pårørende ved dødsfall

Avd. Melhus - Trondheim - Orkdal

VIGDAL
begravelsesbyrå as

post@vigdal.no – www.vigdal.no

VAKTTELEFON
72 89 00 80

BYENS STØRSTE UTSTILLING AV NYE STEINER

- Oppussing av steiner
- Navnetilføyer
- Nedsliping av steiner
- Bolting av steiner
- Gravlykter og tilbehør

To store utsalg: Prinsensg. 45 og Rye ved Flakk
www.trondheimgravmonumenter.no

Tlf. 73 50 27 80

TRONDHEIM GRAVMONUMENTER
Service og kvalitet i nærmiljøet

Sokneprest
April Maja Almaas
 913 17 443
 aa752@kirken.no

Diakon Martha
Garborg Bergslid
 MB943@kirken.no
 482 93 728

Menighetspedagog
Ingvild Yrke
 IY229@kirken.no
 900 51 722

Kirketjener
Helge Rask
 Helge.rask@gmail.com
 456 19 805

Menighetsforvalter
 Trine Ressem Skei
 HN656@kirken.no
 ts248@kirken.no

Organist/Kantor
David Scott Hamnes
 913 30 608
 DH249@kirken.no

Ilen menighetsråd
Ingrid Sandstad
 993 54 928
 norhelle@outlook.com

Ilen menighetskontor:

Besøksadresse:
 Ilevollen 15, 7018 Trondheim

Postadresse til Ilen menighet,
 Ilen MR eller Soknepresten i Ilen menighet:
 Kirkelig fellesråd i Trondheim
 Postboks 2300, Sluppen, 7004 Trondheim

Tlf. 922 12 454

E-post: post.ilen@kirken.trondheim.no

Kontortid tirsdag og torsdag kl 10.00–14.30

Vakt/nødtelefon for Byåsen prosti:
48 16 25 69

Telefonen betjenes på hverdager;
 kl. 17.00–08.00 og i helger og høytider.

Ilen menighetsblad:
 Kontonummer: 1503 83 27213

Ilen kirke Tlf. 73 51 53 10

Fjellseter kapell :
 Kontonummer 8601 51 79963

Hjorten Helse- og velferdssenter:
 Tlf. 72 54 46 20

Hjemmesykepleien Nidelven sone
Erling Skakkesgt 40, Tlf. 72 54 29 80

Byåsen sone, Stabells vei 4B
 Tlf. 72 54 51 31

Ilen kirkes venner:
Kontaktperson: Edel Lundemo
 Tlf. 481 280 40, lunede@online.no

Velkommen til

- Vil du bruke litt av din tid sammen med andre?
- Vil du treffe nye mennesker?
- Vil du være med å sette dine og andres idéer ut i livet?

Ila frivilligsentral får stadig nye oppdrag og i den forbindelse skulle vi gjerne hatt flere frivillige. Vi søker deg som vil bruke din fritid til å hjelpe andre.

- Du som har blitt pensjonist og synes dagene blir litt lange.
- Du som er ung og vil øke din livserfaring gjennom kontakt med andre mennesker.
- Du som er arbeidssøker og ønsker å gjøre noe positivt i en vanskelig jobbsøkingstid.
- Du som ønsker å være et medmenneske.

Hva forventes av deg?

Hvor mye tid du vil bruke og hva du ønsker å bidra med bestemmer du selv. Du inngår ingen langsiktig avtale – synes du dette er givende, fortsetter du. Vil du melde deg som frivillig, eller kanskje du vil vite litt mer?

Kontakt oss uansett, og kom gjerne inn til en uforpliktende samtale.

Noen av våre faste aktiviteter (gratis):

- Språkkafé på Ila Frivilligsentral hver mandag kl. 09.00–11.30.
- Lærer du norsk og vil snakke norsk med andre? Er du norsk og vil samtale med folk fra hele verden? Da ønsker vi deg velkommen til språkkafé.
- Gågrupper hver mandag fra Ila Frivilligsentral.
Ganglaget går kl. 19.00 og Børges gå-fort-gruppe går kl. 20.00

Språkkafé på menighetshuset

- Bordtennis og Dart med Børge på Ila Frivilligsentral hver tirsdag kl. 13.00–15.00.
- Prat over en kopp kaffe/te.
- Yoga på Ila Frivilligsentral hver tirsdag kl. 16.30–17.45.
Vi har matter til utlån.
- Uformell språkkafé på Ila Brainnstasjon hver torsdag kl. 18.00–19.30
(1 gang pr. mnd er den på Ila Frivilligsentral)

Hvis du er på Facebook kan du like siden vår og dermed holde deg oppdatert om frivilligoppdrag og se informasjon om de forskjellige aktivitetene vi holder på med.

Mer informasjon får du her:

www.ila.frivilligsentral.no

e-post: post@ila.frivilligsentral.no

Tlf: 466 52 520

Hilsen Annette Taraldsen og Børge Pedersen

Møte mellom mennesker

Ut på tur

Til Holstvollen, Olavsspranget og Damhaugen

Det har tidligere i menighetsbladet vært skrevet om Holstvollen og menneskene som bodde der. Husene på Holstvollen har forfalt gjennom mange år, men nå er de revet, kjellerne er sikret, og det er bygd en gapahuk og satt opp benker på tomta. Det er blitt et fint turmål for store og små. Når buss nr. 11 nå igjen har begynt å kjøre hele Trollarunden er det fint å gå de 1,1 kilometrene fra Trollahaugen 10 inn mot Holstvollen. Det er også en parkeringsplass ved barnehagen.

Fra Holstvollen er det enda knapt 1 km til Olavsspranget, hvor stien nå er betydelig forbedret og kloplagt. På tilbaketuren går stien i sørøstlig retning mot Damhaugen. Dette er en delvis bred og fin sti som ser ut til å ha vært en kjerrevei. Fra Dam-

haugen tar det kort tid å finne tilbake til Trolla. Denne trekanten, med eller uten Olavsspranget, er en lett tur.

Det finnes utallige muligheter for avstikere og omveier. Man kan fra Damhaugen gå mot sørvest og følge skilt mot Nydammen og Svarttjønna, deretter gå Driftsveien mot byen. I motsatt retning nås Driftsveien etter ca. 1,5 km ved å gå ned den første bakken, så følge stien til høyre over broen, og deretter ta til venstre.

God tur!

Kartreferanse: Turkart Bymarka sommer, 1: 25 000. Ny utgave 2018

Tekst og foto: Ingrid Sandstad